

UCHWAŁA Nr 138 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1978 r.

w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały stosuje się przy ustalaniu okresów pracy oraz innych okresów, od których zależy nabycie prawa do nagrody (gratyfikacji) jubileuszowej, zwanej dalej „nagroda”, oraz przy obliczaniu i wypłacaniu tej nagrody, przysługującej pracownikowi na podstawie układu zbiorowego pracy lub przepisów o wynagradzaniu albo innych przepisów szczególnych, jeżeli przepisy te nie zawierają odmiennych zasad w tym zakresie.

§ 2. 1. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się, bez względu na przerwy w zatrudnieniu:

- 1) okresy zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy, w których przepisy o nagrodach obowiązują lub obowiązywały w okresie zatrudnienia pracownika,
- 2) okresy zatrudnienia w uspołecznionych, nie istniejących już zakładach pracy, jeżeli przepisy o nagrodach obowiązywały w danym zakładzie lub obowiązują obecnie w zakładach pracy podobnego rodzaju (branży, gałęzi gospodarki),
- 3) okresy zatrudnienia w prywatnych zakładach pracy, które zostały upaństwowione lub przejęte przez uspołecznione zakłady pracy, na warunkach określonych w pkt 1 i 2.

2. Okresy zatrudnienia w organizacjach społecznych i politycznych po wyzwoleniu wlicza się do okresu pracy uprawniającego do nagrody bez względu na to, czy w organizacjach tych obowiązują lub obowiązywały w okresie ich istnienia przepisy o nagrodach.

3. Do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia zakończonych po wyzwoleniu rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika oraz wygaśnięciem stosunku pracy wskutek porzucenia pracy.

§ 3. Pracownikowi pozostającemu jednocześnie w więcej niż jednym stosunku pracy okresy uprawniające do nagrody ustala się odrębnie dla każdego stosunku pracy. Do okresu zatrudnienia uprawniającego do nagrody nie wlicza się okresu pracy w innym zakładzie, w którym pracownik jest lub był jednocześnie zatrudniony.

§ 4. 1. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się następujące okresy przypadające po II wojnie światowej:

- 1) czynnej służby wojskowej (zawodowej, zasadniczej, nadterminowej, okresowej, pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego, przeszkolenia wojskowego odbywanego w jednostkach wojskowych w ramach wojskowego szkolenia studentów oraz ćwiczeń wojskowych), chyba że żołnierz został ukarany karą dyscyplinarną usunięcia z zawodowej służby wojskowej lub utraty stopnia wojskowego albo został

zwolniony z zawodowej służby wojskowej w razie prawomocnego skazania go na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania,

2) służby wojskowej w armii Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

2. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się przypadające po wyzwoleniu okresy służby w organach bezpieczeństwa publicznego, a także w Milicji Obywatelskiej i w Służbie Więziennej, chyba że funkcjonariusz został ukarany karą dyscyplinarną wydalenia z tej służby, porzucił służbę albo został zwolniony ze służby w razie skazania prawomocnym wyrokiem sądu.

3. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się przypadające po wyzwoleniu okresy przerw w zatrudnieniu spowodowane:

- 1) nauką w szkole stopnia ponadpodstawowego, odbywaną na podstawie skierowania zakładu pracy lub jednostki nadrzędnej, pod warunkiem jej ukończenia, jednak w wymiarze nie wyższym niż okres przewidziany programem nauczania,
- 2) niezdolnością do pracy, w czasie której przysługiwały zasiłki z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby i macierzyństwa lub wynagrodzenie albo renta chorobowa,
- 3) urlopem bezpłatnym udzielonym pracownicy na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących, opiekujących się małymi dziećmi, obowiązujących w okresie od 8 czerwca 1968 r. do 27 stycznia 1972 r.,
- 4) odbywaniem kary pozbawienia wolności, gdy następnie pracownik został zrehabilitowany w przepisany trybie, jak również pobytem w areszcie tymczasowym, jeżeli postępowanie karne zostało następnie umorzone z powodu braku podstaw do oskarżenia lub zapadł wyrok uniewinniający,
- 5) nieuzasadnionym lub niezgodnym z prawem rozwiązaniem stosunku pracy, jak również niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa pracy albo opinii, jeżeli pracownikowi przyznano z tego tytułu wynagrodzenie lub odszkodowanie; w takim wypadku wlicza się okres, za który to wynagrodzenie lub odszkodowanie przyznano.

4. Okresy, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 4, wlicza się do okresu zatrudnienia także wówczas, gdy były poprzedzone okresami wymienionymi w ust. 1 i 2 oraz w § 5 ust. 1.

§ 5. 1. Do okresu uprawniającego do nagrody wlicza się także następujące okresy:

- 1) przed II wojną światową:
  - a) czynnej służby wojskowej pełnionej w Wojsku Polskim od dnia 1 listopada 1918 r.,
  - b) służby w wojskowych oddziałach ludowych w czasie wojny domowej w Hiszpanii,
  - c) pobytu w więzieniu lub obozie za działalność rewolucyjną,

d) niewykonywania pracy wskutek przesładowania za działalność w obronie interesów klasy robotniczej, a także w lewicowych ruchach ludowych,

2) w czasie II wojny światowej:

- a) służby w Wojsku Polskim,
- b) służby w polskich formacjach wojskowych w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich po dniu 13 maja 1943 r.,
- c) służby w oddziałach, które prowadziły walkę z hitlerowskim okupantem, działających na obszarze Polski lub innych państw,
- d) czynnej służby wojskowej pełnionej w armii Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,
- e) czynnej służby wojskowej pełnionej w polskich formacjach wojskowych za granicą w czasie od dnia 1 września 1939 r. do dnia 13 lutego 1946 r. oraz w innych armiach sojuszniczych w czasie wojny 1939—1945 r.,
- f) pobytu w niewoli oraz w wojskowych obozach internowanych dla osób pełniących służbę w formacjach określonych pod lit. a)—e),
- g) niewykonywania pracy wskutek represji stosowanych przez hitlerowskiego okupanta, w szczególności: pobytu w więzieniu z przyczyn ideowych, pobytu w obozie koncentracyjnym lub w obozie pracy, robót przymusowych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli okresy działalności kombatanckiej lub pobytu w obozie koncentracyjnym zostały wliczone do okresu pracy uprawniającego do nagrody na podstawie odrębnych przepisów.

§ 6. Repatriantom wlicza się do okresu pracy uprawniającego do nagrody okresy zatrudnienia za granicą na zasadach i warunkach obowiązujących w kraju.

§ 7. Do okresu zatrudnienia uprawniającego do nagrody wlicza się okres prowadzenia zakładu na podstawie umowy agencyjnej lub na podstawie umowy zlecenia, na zasadach i warunkach przewidzianych w przepisach odrębnych, jednakże niezależnie od tego, w jakim terminie pracownik podjął zatrudnienie po rozwiązaniu umowy agencyjnej (zlecenia), oraz bez względu na tryb rozwiązania tej umowy, chyba że została ona rozwiązana z winy osoby prowadzącej zakład.

§ 8. 1. Pracownik nabywa prawo do nagrody w zakładzie pracy zatrudniającym go w dniu upływu okresu uprawniającego do nagrody.

2. Wypłata nagrody powinna nastąpić niezwłocznie po nabyciu przez pracownika prawa do tej nagrody.

3. Pracownik jest obowiązany udowodnić swoje prawo do nagrody, jeżeli w aktach osobowych będących w dyspozycji zakładu pracy brak jest odpowiedniej dokumentacji.

§ 9. 1. Podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu jej wypłaty, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze — wy-

nagrodzenie przysługujące mu w dniu nabycia prawa do nagrody. Nagrodę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

2. W razie nabycia przez pracownika prawa do nagrody po zmianie wymiaru czasu pracy podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w okresie przepracowanym po tej zmianie. Jeżeli pracownik nabył prawo do nagrody będąc zatrudniony w innym wymiarze czasu pracy niż w dniu jej wypłaty, podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi bezpośrednio przed zmianą wymiaru czasu pracy.

§ 10. W razie rozwiązania stosunku pracy z powodu przejścia na emeryturę lub rentę inwalidzką w związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową albo na rentę inwalidzką I lub II grupy z innych przyczyn niż wypadek przy pracy lub choroba zawodowa — pracownikowi, któremu do nabycia prawa do nagrody brakuje mniej niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.

§ 11. 1. Pracownikowi, który w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających nagrody nabywa prawo do dwóch lub więcej nagród, wypłaca się tylko jedną nagrodę — najwyższą.

2. Pracownikowi, który w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających nagrody nabywa prawo do nagrody, a w ciągu 12 miesięcy od tego dnia nabędzie prawo do nagrody wyższego stopnia, wypłaca się w terminie określonym w § 8 nagrodę niższą, a w dniu nabycia prawa do nagrody wyższej — różnicę między kwotą nagrody wyższej a kwotą nagrody niższej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie, w razie gdy w dniu, w którym pracownik udokumentował swoje prawo do nagrody, był on uprawniony do nagrody wyższego stopnia oraz w razie gdy pracownik prawo to nabędzie w ciągu 12 miesięcy od tego dnia.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się także do pracownika nabywającego prawo do nagrody w związku z wejściem w życie uchwały.

§ 12. Traci moc zarządzenie nr 100 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie zasad ustalania okresów pracy i ciągłości pracy uprawniających do nagród za wieloletnią pracę (gratyfikacji jubileuszowych) (Monitor Polski Nr 58, poz. 282).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz